

Απόστολος Πιερρής

Ώδινεν όρος και έτεκε μυν: Το Καθεστώ ς βρήκε τη Ρόμπα του

Και ιδού η κατάληξη του απίθανου θεάτρου που παίχτηκε στον Καραγκιοζ-μπερντέ της πολιτικής σκηνής. Το Καθεστώς απέκτησε τη Ρόμπα του: έναν νέο εξωπολιτικό Πρωθυπουργό αντι του Παρατρεχάμενου! Το καθεστώς ανέπνευσε τον μολυσμένο αέρα της συναλλαγής του. Ένα-ένα τα χαρτιά του καίγονται. Κανένας σοβαρός και νουνεχής άνθρωπος δεν θα δεχθεί να γελοιοποιηθεί συμπορευόμενος με τους χαμένους. Και τι θα κάνει η Ρόμπα του Καθεστώτος; Είπε: θα κυρώσει τις αποφάσεις της Ευρωζώνης της 16-17 Οκτωβρίου και θα εφαρμόσει τις οικονομικές πολιτικές που συνδέονται με αυτές, με στόχο την παραμονή της Ελλάδας στο Ευρώ.

Όλα ένα λάθος – από γελοίο έως εγκληματικό για τη χώρα.

Δεν θα μείνω στη ρητή και εξόφθαλμη αντίφαση μεταξύ της Ρόμπας και του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που εκδηλώνεται από την πρώτη στιγμή. Ο πρώτος συνδέει οργανικά, ενώ ο δεύτερος οξύτατα διαχωρίζει μεταξύ τους, την κύρωση της Δανειακής Σύμβασης που θα προκύψει (;!) από τη Μη-Απόφαση της 26-27/10 και τα οικονομικά μέτρα που πρέπει να υιοθετηθούν σχετικά με αυτήν.

Πρέπει άμεσα ο Σαμαράς να εξηγήσει εάν εξαπατήθηκε. (Μένει η αμφιβολία αν εξαπατήθηκε και στο θέμα της ημερομηνίας των εκλογών). Ει δ' άλλως έχει συμφωνήσει στον εξευτελισμό και στην υποτέλεια της χώρας.

Εγώ θα μείνω στην ουσία του ζητήματος, υποθέτοντας άλλωστε ότι η Ρόμπα του Καθεστώτος, ως πειθήνιο όργανο του Καθεστώτος και των Ξένων Κυρίων του, είναι καλύτερος εκφραστής της πολιτικής που θα επιχειρηθεί να ακολουθηθεί από ό,τι είναι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Και πρώτα απ' όλα δεν υπάρχει καμία ουσιαστική «απόφαση» της 26-27/10 για να υπογραφεί και εφαρμοστεί ή να μην υπογραφεί και εφαρμοστεί από την Ελληνική Κυβέρνηση. Προθέσεις στην ουσία εκφράστηκαν απλώς από την Ευρωζώνη, ένα blueprint

υιοθετήθηκε για τις μελλοντικές εξελίξεις, ακριβώς όπως έκανε η προηγούμενη καλοκαιρινή «απόφαση» που ποτέ δεν συγκεκριμενοποιήθηκε ούτε υλοποιήθηκε στο ελάχιστο. Οι προθέσεις της 26-27/10 εξαρτώνται για την πραγματοποίησή τους από πολλές παραμέτρους. (α) Από τις ίδιες τις εξελίξεις, οι οποίες είναι ραγδαίες. Ήδη το Ιταλικό πρόβλημα εκτροχιάζει όλον τον σχεδιασμό της ευρύπρωκτης Ευρωζώνης. (β) Από τους ιδιώτες δανειστές που δεν θα συμφωνήσουν «εθελοντικά» στις ασταθείς τεχνητότητες των Ευρωσχεδίων. (γ) Από την ανυπαρξία σκληρού κεφαλαίου στη βάση των «εγγυήσεων» που συνομολογήθηκαν από την Ευρωζώνη για την ενίσχυση των διάφορων μηχανισμών και εργαλείων στήριξης ετοιμόρροπων δομών, χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και χωρών. Η Γερμανία δεν δίνει ζεστό χρήμα, δεν θα αφήσει την ΕΚΤ να υποτιμήσει το Ευρώ και δεν θα περάσει την κόκκινη γραμμή της νομισματικής σταθερότητας και οικονομικής αξιοπιστίας που θα ριψοκινδύνευε τη Γερμανική παραγωγική ισχύ. Από το άλλο μέρος, ο περιφερόμενος σε Κίνα, Ρωσία και απανταχού επαίτης Regling παίρνει τις δέουσες απαντήσεις για το Ευρώ του. Αυτό έλειπε να έπαιρνε ο κόσμος στα σοβαρά τις Ευρωπαϊκές αφύσικες τεχνητότητες.

Άρα ο βασικός στόχος της Μεταβατικής Κυβέρνησης που μας λέει το πιθηκικό Καθεστώς, τα σκυλιά του ΜΜΕ και η νεωστί αναδειχθείσα Ρόμπα του, είναι ανύπαρκτος. Μας κοροϊδεύουν κατάμουτρα. Να τους βγάλουμε τη ...γλώσσα και εμείς οι Δημιουργοί. Από τις εξαγγελίες λοιπόν της Ρόμπας για τον σκοπό της Μεταβατικής Κυβέρνησης, οι αποφάσεις της 26-27/10 και η σχετική Δανειακή Σύμβαση είναι στον αέρα, ενώ τα οικονομικά μέτρα είναι ακριβώς το αγεφύρωτο χάσμα μεταξύ των δύο πολιτικών κομμάτων που την στηρίζουν για να αποφύγουν τις ευθύνες τους.

Και τώρα στην ουσία πέρα από τις κοροϊδίες. Και η ουσία είναι το Ευρώ.

Το Καθεστώς της Χώρας είναι ανίκανο, φαύλο, διεφθαρμένο και ξενόδουλο. Η Μεταπολίτευση ορίζεται ιδεολογικά από τον Ευρωπαϊσμό της. Τώρα που καταρρέει περιορίζεται στον πυρήνα της. Πάνω από το συμφέρον της χώρας είναι η ιδεοληψία της – που βέβαια συμπίπτει προς το συμφέρον του Καθεστώτος. Το Καθεστώς γιγαντώθηκε στις μέρες μας με τον Ευρωπαϊσμό του. Με το Ευρώ το υποτελές Καθεστώς κέρδισε και διέφθειρε, ενώ η Χώρα καταστράφηκε. Εξουθενώθηκε ο παραγωγικός ιστός της και έχασαν οι Δημιουργοί, στραγγαλίστηκε το υγιές κεφάλαιο και ευτελίστηκε η εργασία, ενώ η δοτή και εξαρτηματική ολιγαρχία δυνάμωσε, ο νοσηρός πλούτος διογκώθηκε, και το φεουδαρχικό τέρας άπλωσε τα αηδιαστικά πλοκάμια του σε όλη την κοινωνία σαν ένα γιγαντιαίο παράσιτο.

Το Καθεστώς χρησιμοποίησε έναν κίβδηλο εθνικισμό από τη μια μεριά για να εξαπατήσει την κοινωνία και μια φούσκα ευημερίας από την άλλη για να την δελεάσει.

Είναι ένοχο καθοσιώσεως κατά της μεγαλειότητας της Κοινωνίας συλλογικά και των δημιουργών ατομικά.

Προφασίστηκε ότι μας μπάζει στην «Ευρώπη» για να προστατέψει την εθνική μας ανεξαρτησία, ενώ ταυτόχρονα μας υποδούλωνε στα Ευρωπαϊκά κέντρα ισχύος, στην «Ευρώπη» και μάλιστα στην Ευρώπη των φαντασιώσεων και της παρακμής.

Η είσοδος της Ελλάδας στην Ευρωζώνη ήταν κολοσσιαίο λάθος και συνειδητό έγκλημα. Η χώρα έπρεπε να ισχυροποιηθεί οικονομικά πριν μπει σε ισχυρή νομισματική ένωση – αντί να υποκλέψει τη λογιστική εκπλήρωση ανόητων κριτηρίων. Το ξαναλέω, η οικονομία ΔΕΝ είναι θέμα πολιτικής. Φυσικά αυτό ισχύει και για την Ευρωζώνη στο σύνολό της. Το οικοδόμημα, υπό την παρούσα μορφή του, θα καταρρεύσει συντομότερα παρά αργότερα. Και είναι χειρότερο από εγκληματικό (γιατί βλάπτει ριζικά την κοινωνία), είναι και ηλίθιο να θέλεις να

μείνεις στο καταρρέον οικοδόμημα πάνω στην ώρα μεγάλου σεισμού!

Η έξοδος από το Ευρώ είναι αναγκαία συνθήκη (sine qua non) για τη Σωτηρία της Χώρας. Το παραπαίον Καθεστώς τα παίζει όλα. Ας βάλουμε τέλος στον επιθανάτιο ρόγχο του.

Να βάλουμε τέλος στην Ευρωπαϊστική υποτέλεια της χώρας.

Να βάλουμε τέλος στην αισχρή και ολέθρια μεταπολίτευση.

**[Δημοσιεύθηκε στον "ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΚΗΡΥΚΑ" 11 Νοεμβρίου
2011]**